

Märkning av textilprodukter

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2013/14:171 Märkning av textilprodukter. I propositionen föreslås en ny lag som innehåller kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 om märkning av textilprodukter. EU-förordningen, som ersätter tre tidigare EU-direktiv om textilmärkning med huvudsakligen samma sakliga innehåll, syftar till att harmonisera benämningarna på textilfibrer samt hur etikettering och märkning av textilprodukter ska ske. På så sätt ska den inre marknaden fungera bättre och konsumenterna ges korrekt information. Genom lagen anpassas svensk rätt till EU-förordningen. I den föreslagna lagen anges att marknadskontrollen i fråga om textilprodukter, dvs. tillsynen över att EU-förordningen om märkning av textilprodukter följs, ska utövas av den myndighet som regeringen bestämmer. Denna marknadskontrollmyndighet ska bl.a. få meddela de förelägganden och förbud som behövs för att regelverket ska följas. Den föreslagna lagen innehåller också bestämmelser om ersättning för provtagning och varuprover i vissa fall samt bestämmelser om tystnadsplikt och överklagande.

Lagen är avsedd att träda i kraft den 1 augusti 2014.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen, och utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Märkning av textilprodukter	5
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	7
Propositionen	7
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	8

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Märkning av textilprodukter

Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s textilmärkningsförordning. Därmed bifaller riksdagen proposition 2013/14:171.

Stockholm den 8 maj 2014

På civilutskottets vägnar

Veronica Palm

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Veronica Palm (S), Oskar Öholm (M), Eva Bengtson Skogsberg (M), Marta Obminska (M), Hillevi Larsson (S), Margareta Cederfelt (M), Jonas Gunnarsson (S), Katarina Köhler (S), Ola Johansson (C), Yilmaz Kerimo (S), Jessika Vilhelmsson (M), Jan Lindholm (MP), Roland Utbult (KD), Markus Wiechel (SD), Lars Eriksson (S) och Lars Tysklind (FP).

Redogörelse för ärendet

Lagen (1992:1231) om märkning av textilier trädde i kraft i samband med att avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) trädde i kraft den 1 januari 1994. Samma dag trädde förordningen (1993:696) om märkning av textilier i kraft. Därigenom, och genom Konsumentverkets föreskrifter om benämning av textilier, anpassades svensk rätt till tre EU-direktiv och två EU-rekommendationer om benämningar på textila fibrer och märkning av textilprodukter samt om metoder för kvantitativ analys av fiberblandningar. Direktiven och rekommendationerna har ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG (EU:s textilmärkningsförordning). Förordningen trädde i kraft den 7 november 2011 och tillämpas sedan den 8 maj 2012.

Sedan den 1 januari 2010 gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter (EU-förordningen om marknads kontroll). Förordningen innehåller bestämmelser om ackreditering, marknads kontroll, kontroll av produkter från tredjeländer och CE-märkning. I vissa fall blir förordningen tillämplig i fråga om textilprodukter.

Mot bakgrund av de nya EU-instrumenten på området togs det inom Regeringskansliet initiativ till en översyn av det svenska regelverket för att säkerställa dels att det inte överlappar EU-förordningarna, dels att kompletterande regler införs i de fall EU:s textilmärkningsförordning ger medlemsstaterna beslutanderätt eller där det finns behov av nationella föreskrifter. Resultatet av översynen redovisades i departementspromemorian Märkning av textilprodukter (Ds 2013:19). Promemorian har remissbehandlats.

I den nu aktuella propositionen lägger regeringen fram förslag till en lag som innehåller kompletterande bestämmelser till EU:s textilmärkningsförordning.

Regeringen har begärt in Lagrådets yttrande över lagförslaget.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1 och lagförslaget i bilaga 2.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen.

Utskottets överväganden

Märkning av textilprodukter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag.

Bakgrund

Genom EU:s textilmärkningsförordning slås de tre s.k. textildirektiven samman. Det är främst redaktionella skäl som ligger bakom förändringen; de tre direktiven är mycket tekniska till sitt innehåll och har på grund av senare ändringar blivit svåröverskådliga. För att undvika att medlemsstaterna måste införliva tekniska ändringar, med den administrativa belastning detta innebär, och för att göra det möjligt att snabbare anta nya benämningar på textilfibrer som börjar tillämpas samtidigt i hela unionen har en förordning bedömts vara den bästa regleringsformen.

Kommissionen ges i förordningen befogenhet att anta delegerade akter för fastställande av tekniska kriterier och förfaranderegler för att tillåta avvikelser för fiberinnehåll, för att göra ändringar i vissa av bilagorna för att beakta den tekniska utvecklingen och för att införa nya benämningar på textilfibrer.

Propositionen

I propositionen konstaterar regeringen att märkning av textilprodukter, som tidigare har reglerats i EU-direktiv vilka har genomförts i svensk rätt genom lagen (1992:1231) om märkning av textilier samt förordningen (1993:696) om märkning av textilier och Konsumentverkets föreskrifter om benämningar på textilier, numera regleras i EU:s textilmärkningsförordning. Enligt regeringens mening bör det svenska regelverket justeras, och kompletterande nationella regler bör införas i de fall EU-förordningen ger medlemsstaterna beslutanderätt eller där det finns behov av nationella föreskrifter. Mot bakgrund härav föreslår regeringen att den nuvarande lagen om märkning av textilier ersätts med en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s textilmärkningsförordning.

I den föreslagna lagen anges bl.a. att marknadskontrollen i fråga om textilprodukter, dvs. tillsynen över att EU-förordningen om märkning av textilprodukter följs, ska utövas av den myndighet som regeringen bestämmer. Regeringen gör bedömningen att Konsumentverket bör utses till marknadskontrollmyndighet. Denna marknadskontrollmyndighet ska bl.a. få meddela de förelägganden och förbud som behövs för att regelverket

ska följas. Den föreslagna lagen innehåller också bestämmelser om ersättning för provtagning och varuprover i vissa fall samt bestämmelser om tystnadsplikt och överklagande.

Lagen är avsedd att träda i kraft den 1 augusti 2014, då den nuvarande lagen om märkning av textilier ska upphöra att gälla. I fråga om textilprodukter som släppts ut på marknaden före den 8 maj 2012 ska äldre föreskrifter gälla t.o.m. den 9 november 2014. Förelägganden och förbud som har meddelats enligt äldre föreskrifter ska fortfarande gälla.

Utskottets ställningstagande

Regeringens lagförslag har inte mött några invändningar i någon motion. Utskottet anser att riksdagen av de skäl som anförs i propositionen bör anta lagförslaget.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2013/14:171 Märkning av textilprodukter:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s textilmärkningsförordning.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s textilmärkningsförordning

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG¹ (EU:s textilmärkningsförordning). Förordningen innehåller krav som ska vara uppfyllda för att en textilprodukt ska få tillhandahållas på marknaden.

Marknadskontrollmyndighet

2 § Den myndighet som regeringen bestämmer ska utöva marknadskontroll enligt EU:s textilmärkningsförordning och denna lag. Bestämmelser om marknadskontroll finns även i artiklarna 15–29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93².

Förelägganden och förbud

3 § Marknadskontrollmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs i ett enskilt fall för att EU:s textilmärkningsförordning ska följas.

4 § Ett föreläggande eller förbud enligt 3 § eller ett beslut om åtgärd enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008 ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövligt.

Omedelbar verkställbarhet

5 § Marknadskontrollmyndigheten får bestämma att beslut enligt 3 § och enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 765/2008 ska gälla omedelbart.

Ekonomisk ersättning

6 § En ekonomisk aktör ska ersätta marknadskontrollmyndigheten för kostnader för provtagning och undersökning av prov, om det vid undersökningen visar sig att en lämnad uppgift om fibersammansättningen är oriktig i något väsentligt avseende.

¹ EUT L 272, 18.10.2011, s. 1 (Celex 32011R1007).

² EUT L 218, 13.8.2008, s. 30 (Celex 32008R0765).

Marknadskontrollmyndigheten ska ersätta en ekonomisk aktör för varuprover och liknande, om det finns särskilda skäl för det.

Tystnadsplikt

7 § Den som har befattat sig med ett ärende som gäller marknadskontroll enligt EU:s textilmärkningsförordning och denna lag får inte obehörigen röja eller utnyttja det som han eller hon då har fått veta om någons affärs- eller driftsförhållanden.

I det allmännas verksamhet tillämpas offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) i stället för första stycket.

Överklagande

8 § Marknadskontrollmyndighetens beslut enligt 3 och 6 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2014, då lagen (1992:1231) om märkning av textilier ska upphöra att gälla.

2. Äldre föreskrifter gäller till och med den 9 november 2014 i fråga om textilprodukter som har släppts ut på marknaden före den 8 maj 2012.

3. Förelägganden och förbud som har meddelats enligt äldre föreskrifter ska fortfarande gälla.